A BÍRÓSÁG HATÁROZATA
(az eljárási szabályzat 123b. cikke alapján létrejött különtanács)

2009. június 24.

„Felülvizsgálat”

A C-197/09. RX. sz. ügyben,

az első főtanácsnok által a Bíróság alapokmányának 62. cikke alapján 2009. június 4-én előterjesztett felülvizsgálati indítvány tárgyában

A BÍRÓSÁG
(az eljárási szabályzat 123b. cikke alapján létrejött különtanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és K. Lenaerts (előadó) tanácselnökök,

tekintettel az EK 225. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

tekintettel a Bíróság alapokmányának 62. cikkére,

tekintettel E. Sharpston első főtanácsnok indítványára,

meghozta a következő

Határozatot

1 Az első főtanácsnok felülvizsgálati indítványa az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (fellebbezési tanács) a T-12/08. P. sz., M kontra EMEA ügyben 2009. május 6-án hozott ítéletére (a továbbiakban: 2009. május 6-i ítélet) vonatkozik, amelyben az Elsőfokú Bíróság egyfelől hatályon kívül helyezte az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének (első tanács) az F-23/07. sz., M kontra EMEA ügyben 2007. október 19-én hozott végzését, valamint megsemmisítette az Európai Gyógyszerügynökség (EMEA) 2006. október 25-i határozatát az M által benyújtott, rokkantsági bizottság összehívása iránti kérelmét elutasító részében (a továbbiakban: 2006. október 25-i határozat), másfelől kötelezte az Európai Gyógyszerügynökséget a fellebbező részére 3000 euró kártérítés megfizetésére.

Az ügy előzményei

2 A 2009. május 6-i ítéletből kiderül, hogy M-et, aki 1996 októberében lépett az Európai Gyógyszerügynökség szolgálatába ideiglenes alkalmazottként, 2005 márciusában munkahelyi baleset érte, emiatt betegállományba helyezték. Szerződése az EMEA-nál 2006. október 15-én lejárt.

3 2006. február 17-én M rokkantsági bizottság összehívását kérte, amit az EMEA 2006. március 31-i levelében megtagadott.

4 2006. július 3-án M kérelmének elutasítása miatt panaszt tett, amelyet a 2006. október 25-i határozat elutasított.

5 Időközben M 2006. augusztus 8-án rokkantsági bizottság összehívása iránti újabb kérelmet terjesztett elő, amelyhez csatolta dr. W orvosi jelentését.

6 2006. november 29-i levelében az EMEA tájékoztatta M-et, hogy e kérelmét nem lehet az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 59. cikkének (4) bekezdése értelmében vett újabb kérelemnek tekinteni, következésképpen el kell utasítani ugyanazon indokok alapján, mint amelyek a 2006. október 25-i határozatban szerepeltek.

7 2007. január 25-i levelében M panaszt nyújtott be, kérve a 2006. október 25-i határozat visszavonását annyiban, amennyiben az elutasította a 2006. augusztus 8-i kérelmét. Emellett másnap az őt ért vagyoni és nem vagyoni károk megtérítése iránti kérelemmel fordult az EMEA-hoz.

8 2007. január 31-i levelében az EMEA elutasította e panaszt és e kérelmet.

9 2007. március 19-én M keresetet indított a Közszolgálati Törvényszék előtt, kérve egyfelől a 2006. október 25-i határozat megsemmisítését, másfelől az EMEA kötelezését 100 000 euró kártérítés megfizetésére közszolgálati kötelességszegés miatt.

10 Az EMEA által felhozott elfogadhatatlansági kifogás alapján a Közszolgálati Törvényszék a fent hivatkozott M kontra EMEA ügyben hozott végzésében a keresetet – mint elfogadhatatlant – elutasította, mind a megsemmisítés iránti, mind a kártérítésre vonatkozó részében. A Közszolgálati Törvényszék többek között megállapította, hogy a 2006. október 25-i határozatnak az M 2006. augusztus 8-i kérelmét elutasító részére vonatkozó kereseti kérelmek elfogadhatatlanok, mivel az említett határozatot úgy kell tekinteni, mint amely pusztán megerősítette az EMEA 2006. március 31-i levelében megfogalmazott határozatot.

11 Az M által e végzés ellen benyújtott fellebbezést követően az Elsőfokú Bíróság 2009. május 6-i ítéletében hatályon kívül helyezte e végzést, kimondva, hogy a végzés téves jogalkalmazáson alapul annyiban, amennyiben elfogadhatatlannak ítéli M megsemmisítés iránti és kártérítési kérelmeit.

12 Annak megállapítását követően, hogy az ügy érdemben való eldöntését a per állása megengedi, az Elsőfokú Bíróság többek között elfogadhatónak nyilvánította M kártérítési kérelmét. Az ügy érdemére vonatkozóan az EMEA-t kötelezte arra, hogy fizessen 3000 euró kártérítést M-nek az általa felhozott nem vagyoni károk megtérítéseként.

Értékelés

13 Meg kell állapítani, hogy a jelen esetben az Elsőfokú Bíróságnak az abban az időben a Közszolgálati Törvényszékre is alkalmazandó eljárási szabályzata 114. cikke szerinti közbenső eljárási kérdés, vagyis a Közszolgálati Törvényszék előtt felhozott elfogadhatatlansági kifogás azzal a következménnyel járt, hogy a Közszolgálati Törvényszék előtti elsőfokú eljárás és a Közszolgálati Törvényszék értékelése kizárólag az M által benyújtott kereset és az abban előadott kérelmek elfogadhatóságára vonatkozott.

14 Ilyen körülmények között az M által előterjesztett, többek között az általa felhozott nem vagyoni károk megtérítésére irányuló kérelmek érdemére vonatkozóan sem szóban, sem írásban nem zajlott le semmiféle kontradiktórius vita a Közszolgálati Törvényszék előtt. E kérelmeket ráadásul a Közszolgálati Törvényszék érdemben nem vizsgálta, és azokról nem is határozott.

15 Emellett a feleknek az Elsőfokú Bíróság előtti fellebbezési eljárás során benyújtott írásbeli beadványaiból nem derül ki, hogy ugyanezen kérelmek érdemére vonatkozóan bármiféle írásbeli kontradiktórius vita zajlott volna az Elsőfokú Bíróság előtt azt megelőzően, hogy e bíróság az M által előterjesztett, nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem érdeméről határozva úgy döntött, hogy 3000 euró kártérítés M javára történő megfizetésére kötelezi az EMEA-t. Másfelől sem az Elsőfokú Bíróság előtt tartott 2009. január 23-i tárgyalás jegyzőkönyve, sem a 2009. május 6-i ítélet nem tartalmaz semmiféle utalást arra, hogy e kérelem megalapozottsága, különösen M kártérítéshez való jogának pontos terjedelme megvitatásra került volna az említett tárgyaláson.

16 Ebből következik, hogy a 2009. május 6-i ítéletben az Elsőfokú Bíróság érdemi döntést hozva részben helyt adott M kártérítési kérelmének, miközben egyrészt a Közszolgálati Törvényszék előtt felmerült közbenső eljárási kérdés nem tette lehetővé az ügy érdemére vonatkozó, írásbeli vagy szóbeli kontradiktórius vita ez utóbbi bíróság előtti lefolytatását, másrészt úgy tűnik, hogy ilyen vitára az Elsőfokú Bíróság előtt sem került sor.

17 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy fennáll a komoly veszélye annak, hogy a közösségi jog egységessége vagy koherenciája sérül, mivel a 2009. május 6-i ítélet az M által felhozott nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem érdemére vonatkozó döntést tartalmaz.

18 Ennélfogva a 2009. május 6-i ítéletet felül kell vizsgálni.

19 E tekintetben elsősorban azt kell megvizsgálni, hogy miként kell érteni a Bíróság alapokmányának 61. cikkében és az említett alapokmány melléklete 13. cikkének (1) bekezdésében szereplő „az ügy érdemben való eldöntését a per állása megengedi" kifejezést, ha az első fokon eljáró bíróságtól, a jelen esetben a Közszolgálati Törvényszéktől az alperes azt kérte, hogy az ügy érdemének vizsgálata nélkül határozzon az elfogadhatatlansági kifogásról, és a fellebbviteli bíróság, a jelen esetben az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi az első fokon eljáró bíróságnak az elfogadhatatlansági kifogásnak helyt adó végzését.

20 Másodsorban meg kell vizsgálni, hogy a tisztességes eljáráshoz való joghoz, közelebbről a védelemhez való joghoz fűződő követelmények megsértésének minősül-e az a körülmény, hogy az említett végzés hatályon kívül helyezését és a kereset – többek között az abban szereplő kártérítési kérelem – elfogadhatóvá nyilvánítását követően a fellebbviteli bíróság, a jelen esetben az Elsőfokú Bíróság, anélkül határoz a felperes által felhozott nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem érdeméről, hogy arra vonatkozóan bármiféle írásbeli vagy szóbeli kontradiktórius vita zajlott volna az első fokon eljáró bíróság, a jelen esetben a Közszolgálati Törvényszék előtt, és úgy tűnik ilyen vitára a fellebbviteli bíróság előtt sem került sor.

21 Harmadsorban abban az esetben, ha megállapítást nyerne, hogy a 2009. május 6-i ítélet sérti a Bíróság alapokmányának 61. cikkét és az említett alapokmány melléklete 13. cikkének (1) bekezdését és/vagy megsértette a tisztességes eljáráshoz való joghoz, közelebbről a védelemhez való joghoz fűződő követelményeket, meg kell vizsgálni, hogy az említett ítélet sérti-e, és ha igen, milyen mértékben sérti a közösségi jog egységességét vagy koherenciáját.

A fenti indokok alapján a Bíróság (az eljárási szabályzat 123b. cikke alapján létrejött különtanács) a következőképpen határozott:

1) **Felül kell vizsgálni az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (fellebbezési tanács) a T-12/08. P. sz., M kontra EMEA ügyben 2009. május 6-án hozott ítéletét.**

2) **A felülvizsgálatnak arra a kérdésre kell irányulnia, hogy az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-12/08. P. sz., M kontra EMEA ügyben 2009. május 6-án hozott ítélete sérti-e a közösségi jog egységességét vagy koherenciáját amiatt, hogy a fellebbviteli bíróságként eljáró Elsőfokú Bíróság a Bíróság alapokmányának 61. cikkében és az említett alapokmány melléklete 13. cikkének (1) bekezdésében szereplő „az ügy érdemben való eldöntését a per állása megengedi" kifejezést úgy értelmezte, mint amely lehetővé teszi számára, hogy megvizsgáljon és érdemben eldöntsön valamely ügyet annak ellenére, hogy a hozzá érkezett fellebbezést megelőzően az elsőfokú eljárásban csupán az elfogadhatatlansági kifogást vizsgálták, és a szóban forgó ügyben semmiféle kontradiktórius vitára nem került sor sem az Elsőfokú Bíróság, sem az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke mint elsőfokú bíróság előtt.**

3) **A Bíróság alapokmányának 23. cikkében említett érdekeltek és az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtti eljárás felei a jelen határozat kézbesítésétől számított egy hónapon belül tehetik meg az említett kérdésre vonatkozó írásbeli észrevételeiket az Európai Közösségek Bírósága előtt.**

Aláírások